

Vergaderjaar 2024–2025

29 544

Arbeidsmarktbeleid

Nr. 1270

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 4 maart 2025

Met deze brief informeren wij uw Kamer over het rapport «Onderzoek zorg voor persoon en bedrijfsvoering Landelijke Cliëntenraad». Dit onderzoek is tot stand gekomen n.a.v. zorgen over het personeel en de bedrijfsvoering van het secretariaat van de Landelijke Cliëntenraad (hierna LCR) en de verhouding met het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna Ministerie van SZW) en het secretariaat van de Sociaal-Economische Raad (hierna SER). Bij alle drie de organisaties bestond een gezamenlijke behoefte om meer inzicht te krijgen in de feitelijke situatie binnen het secretariaat van de LCR en de oorzaken daarvan. Het onderzoek is in opdracht van het Ministerie van SZW, en in afstemming met het dagelijks bestuur van de LCR en de algemeen secretaris van de SER, uitgevoerd door adviesbureau Berenschot.

Een samenvatting van dit rapport is bijgevoegd. Het volledige rapport is vertrouwelijk, omdat dit informatie bevat die herleidbaar is tot personen en openbaarmaking van het rapport de privacy van deze personen aantast. Om deze reden is ervoor gekozen om het volledige rapport vanaf 4 maart 2025 vertrouwelijk ter inzage te leggen aan uw Kamer¹.

Landelijke Cliëntenraad

De LCR ontleent zijn bestaansrecht aan artikel 8 van de Wet Structuur Uitvoeringsorganisatie Werk en Inkomen. De LCR is een overlegorgaan van cliëntenbelangenorganisaties en vervult een rol met betrekking tot de inbreng van cliënten op de beleidsterreinen werk en inkomen, waaronder het arbeidsmarktbeleid, het re-integratiebeleid en de uitwerking van cliëntenparticipatie. De LCR biedt een kader voor integrale betrokkenheid van de representatieve cliëntenorganisaties van pensioen- en uitkerings-

¹ Ter vertrouwelijke inzage gelegd, alleen voor de leden, bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer

gerechtigden en mensen met een handicap of chronische ziekte bij beleidsontwikkeling.

Samenvatting van het rapport

Op dit moment heeft de LCR bedrijfsmatig een wankel basis. Enerzijds komt dit doordat de LCR navigeert in een complexe driehoeksverhouding (LCR-SER-SZW) waarbij het niet zelfstandig kan deelnemen aan het rechtsverkeer en voor financiering afhankelijk is van het Ministerie van SZW.

Daarbij was de wijze van financiering vanuit het Ministerie van SZW en de taakverdeling tussen de LCR en SER (als formeel werkgever van de medewerkers van de LCR) niet altijd duidelijk.

Anderzijds is de LCR een organisatie in ontwikkeling. De LCR is stormachtig gegroeid terwijl het fundament niet op orde was. Diverse medewerkers (van de LCR) zijn hier niet ongeschonden uitgekomen. Over de groei waren geen afspraken met het Ministerie van SZW, de structurele formatie werd deels bekostigd met incidentele financiering en de verwachtingen bij medewerkers (over de rol en wettelijke taak van de LCR) klopten niet altijd. Daarbij was ook de bedrijfsvoering niet op orde. In het rapport wordt opgemerkt dat er sprake is van een verharding in de relatie tussen de drie betrokken partijen. Deze verharding zorgt ervoor dat problemen niet opgelost worden maar zich enkel opstapelen.

In het rapport komt Berenschot tot de volgende drie conclusies:

1. De zorg voor het personeel laat op onderdelen te wensen over.
2. De bedrijfsvoering van de LCR is niet op orde.
3. De verantwoordelijkheid voor de zorg voor het personeel en de bedrijfsvoering ligt primair bij de LCR, maar het Ministerie van SZW en SER hebben ook een rol gespeeld in het ontstaan van de huidige situatie.

Berenschot concludeert het rapport met drie aanbevelingen:

1. Het is van belang dit rapport te beschouwen als een beginpunt voor verbetering. Daarvoor is het wel nodig dat partijen gezamenlijk een streep zetten onder het verleden en de uitkomsten van dit rapport omarmen.
2. Het is van belang om rust te brengen binnen het secretariaat van de LCR en de verhoudingen te normaliseren. Het ligt voor de hand om de inspanningen die daar momenteel op worden gepleegd te continueren. Daarnaast is het van belang om op korte termijn de werkafspraken tussen LCR en SER vast te stellen.
3. Berenschot beveelt aan om tot een gezamenlijke opvatting te komen over de taak en rol van de LCR. Daarbij is wel van belang om aan te geven dat het uiteindelijk de wetgever is die over de rol van de LCR gaat. Mede vanuit het oogpunt van de zorg voor personeel en de bedrijfsvoering is cruciaal dat hier op zo kort mogelijk termijn uitsluitel over is. Werk daarbij volgens het principe «structure follows strategy». Dus eerst tot een gezamenlijke opvatting komen over de rol en taak van de LCR en vervolgens pas het gesprek voeren over het construct, de financiering en de formatie.

Opvolging van het rapport

Op 14 januari en 5 februari jl. hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de drie organisaties over de inhoud van het rapport. Deze gesprekken hebben vooral in het teken gestaan van de toekomst. Alle drie de partijen zijn bereid om hun verantwoordelijkheid te pakken, het rapport te omarmen en een streep te zetten onder het verleden en te kijken naar de toekomst. Daarom hebben de drie partijen afgesproken gezamenlijk

opvolging te geven aan de aanbevelingen die in het rapport staan opgenomen.

De inspanningen die zijn ingezet om rust en continuïteit te brengen binnen het secretariaat van de LCR worden gecontinueerd, de werkafspraken tussen de LCR en SER zijn vastgesteld en het Ministerie van SZW start op korte termijn een traject om de rol en (wettelijke) taak van de LCR te bepalen. Hierna wordt gekeken naar een bijpassende governance. De LCR wordt hierbij actief betrokken.

Uw kamer wordt in het vierde kwartaal van 2025 via een Kamerbrief geïnformeerd over de uitkomsten van dit traject.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Y.J. van Hijum